

Градоначелник Драган Ђилас је у праву када каже да је Ђорђе Вукадиновић у својој колумни у „Политици” показао разумевање за звиждање химни Француске.

Али градоначелник пропушта да каже и да је „Политика” сутрадан у уводнику који је написао заменик главног уредника Драган Јањић критиковала тезе које је заступао Вукадиновић.

У уводнику је „Политика” написала: „Звиждање химни... тако је претворено у легитиман политички чин, такорећи патриотски пример за углед. Тако је, уосталом, било и са паљењем амбасада у Београду након признавања самопроглашене независности Косова и Метохије. Навијачке групе овакве поруке могу схватити само тако што ће учврстити уверење о себи као језгру одбране српства и Србије...

Дакле, одговор на питање откуд толико насиља на стадионима, на улицама и у свакодневном животу прилично је једноставан – елитни делови друштва тим проблемом се не баве ни довољно ни озбиљно, а неки чак показују разумевање за момке фрустриране свеколиком мржњом и притисцима којима је Србија изложена.”

Градоначелник веома добро зна да став било ког колумнисте није став „Политике” него да је њен став онај који је изнет у редакцијском уводнику. Градоначелник, такође, веома добро зна зашто је прећутао став „Политике” и зашто јој Вукадиновићево мишљење подмеће као њено.

(Политика)